

BAGGE, FREDRIK

En christens andelige lijf i Christo,
sampt gudelige lust at skillias hädan,
och wara med Christo, framstält uthi
en kort lijk-predikan, öfwer Pauli
epistels, til de Philipp. I. cap.
21.22.23.24.v. so

1703

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

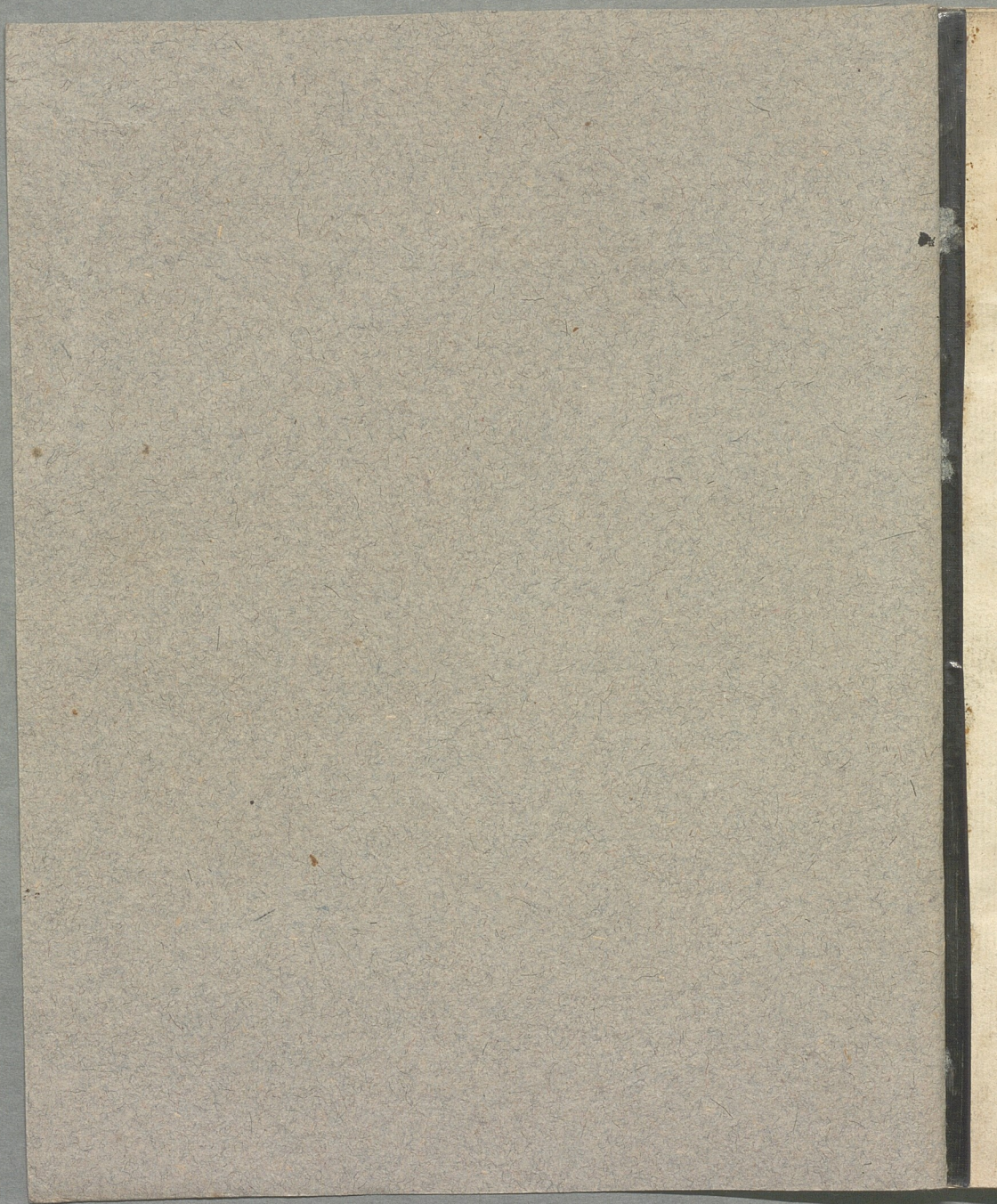
Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

HAFFENBERG, K.

Likvid
30. 1900
1900-1889

En Christens Andelige Lijf i Christo/
Sampt
Gudelige Lust at skillias hädan/och wara med Christo/
Framstält
Uthi en kort

Lijf = Predikan /

Öfwer Pauli Epistels/ til de Philipp. 1. Cap. 21.22.23.24.v.
Som blef hällen
Wid

Den Nederlige/ Gudfruchtige och Dygdige/
Nu Sahl. MATRONANS,

Karin Matthis

Dotter Wassenbergs/

Den Ehrelyrdige och Wallärde Mannens/

Herz Paul Mörings/

Tro-flitige och waksamme Kyrckioherdes öfwer
Morlanda Giäld/

Hiäreste Hustrus Begrasning/

I Morlanda Kyrckia i Närwaro af en anseentlig och Högförnäm Försambling af Adelige och många andre Ständz-Personer på den 12. Novemb. 1702

Utsaf

FRIEDERICH BAGGE.

P. och Past. til Marstran och Solberg.

GÖTTSBORG/ Tryckt hos Zacharias Hagemann.

1850

1851

1852

1853

1854

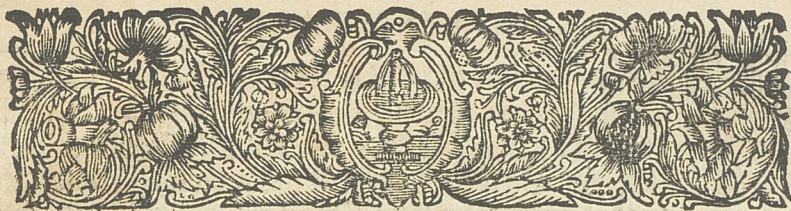
1855

1856

1857

1858

Ährewyrdige och Wällärde **D.**: Kyrefioherde
Högtåhrade Wän och Ambeckbroder /

Huswudet är then öfwerste och ärligaste Lem på Kroppen/ och en Crona är then ypperligaste och bästa Prydnat för Huswudet. När Gud uphöyer någon til Ähra och Wäldighet/ säwes han at uprätta hans Huswud / Psal: 3. Then högsta Ähra och Wärdighet / som en Mennistia här i Werlden kan uphögas til/ är then som David talar om: Tu sätter en gyllene Crona uppå hans Huswud/ Ps. 21. Wij bör lembna de högsta Huswuder deras Cronor / och de krönte Huswuden theras Ähra/ och önska dem så lunda at föra och bära the förgångelige Cronor / at the omsider måge erlanga Ährnes oförgångelige Crona i Pet. 5. Men som Huswud och Crona samlas och förenas i Regeringen / så och Man och Husstrun i Huushälningen; Mannen säger Paulus / är Husstruns Huswud / Ephes. 5. och en ijdog Husstru är sins Mans Crona/ säger Salomon Prov. 12. Så will Gudh hafwa det/ Cronan til at pryda Huswudet / Huswudet til at bära och förswara Cronan; Husstrun til Mansens Ähra / och Mannen til Husstruns Huswud och Herre/ I. Cor. 11. Likasom det nu icke beqwämmer hwardt Huswud/ Cronan at bära/ så befinner och icke hwar Husstru sin Mans Crona at wara; Det är två Ting/ som kunna tagas i acht. 1. Swart Huswud beqwämmer icke Crona at bära / förtv Gudh behagar det icke

icke; iagh will giöra Cronan til intet/ til intet/ til intet/ til des hankom-
 mer. som Henne skal hafwa/ Ezech 24 then bör Cronan hafwa sount
 GUDH der til wärdig achtar; Tager sigh elliest någor then Abra
 til som honom icke bör/ Då weet Gudh/ at giöra hans Abra til intet;
 Likä det samma är at förstå om en Dygdig Hustru/ som är sin
 Mans Dygde: och Frögde: Crona/ Hon begäres wäl af män-
 gom/ men hon bestäres icke hwarjom och enom. Man må här giöra sig
 de Tanckar. som Sara Raguels Dotter hade; hwilken sade: Tu Gudh
 hafwer til äfventyrs bestärt mig en annan Man/ Job. 3. och när
 then Sanskyllige kommer/ då heter det/ som Raphael sade til Raguel:
 Tin Dotter är honom bestärd til Hustru/ derföre hafwer ingen an-
 nan kunnat få Henne/ Job. 7. Man må då säja/ som Laban och Ba-
 thuel sade: Det är uthgånget af HERANOM/ derföre kunne wij in-
 tet säja ther emot/ Gen. 24. Men itt wißt och förståndigt Hufwud
 beqwämmer en degelig Crona; Wijsbet hafwer ena Gull: Crona/
 den samma skal du föttia på ditt Hufwud/ säger Wijsa Juden Syrach
 i sitt 6. Hwilken Wijsbet består icke ther uthi/ at man weet mycket/
 men at man fruchtar GUDH/ och Fryr det onda; ty at fruchta Gudh/
 det är Wijsbet/ och at Fry det onda/ är Förstånd/ Job. 28. Och sådan
 Man beqwämmer then Crona/ som Salomon talar om: en Jdog
 och flitig Qwinna/ är sin Mans Crona/ hon är sin Mans Abra/
 och giör honom prissat i Portomen Prov. 31. Hon är en ädla Gåfwo/
 som warder den Manen gifwen/ som fruchtar HEREN/ Syr: 26 Doch
 (2.) Competerar icke thetta Titul alla Evx Döttrar/ om det elliest är
 fant/ som Syrach måhlar: Der är mången ond Qwinna/ af hwilken hen-
 nes Man måste hafwa skam/ och när man förkastar honom det/ giör
 det honom ont i inne i Hiertat/ Syr. 25. Sådan en är som en Bly: Cro-
 na på Mansens Hufwud/ icke til Prydnad och Abra/ uthan til
 Tyngd och Beswär. Men then som wil wara sin Mans Pry-
 de: Crona och hans Abra/ then som wil wara hans Frögde: Cro-
 na/ och frögdar honom alltid/ Syrach 26. Hon skal och wara honom
 en Dygde: Crona/ hon skal icke allenast wara Jdog och flitig i sitt
 Huus och til sin Sierning Prov. 31. uthan och flitiligen gifwa acht på
 hwar

hwad sant är / hwad ärligt är / hwad rätt och Ryskt är / och hwad wäl
 tyder / ehwad det är någon Dygd eller något Lof / Phil. 4. Så at lika
 som en Crona / uthaf det finaste Gull görs / Jac. 5. Och hafwer
 sine äthfällige Spiror / och der uthi författade Dyra ädla Stenar /
 så bör och en Hustru som wil wara sins Mans Abra / wara af
 itt ädelt och dygdigt Sinne / så at hon medh Samning kan säwas wa-
 ra kosteligare än något Gull / Syr. 7. Och wijsa Dygd i sine Troo af
 2 Pet. 1. Ja låta den ena Dygde-Klarheten framskjina effter den andra.
 Syrach upräcknar oss dem ordentligen i sitt 26. Cap. Han talar om
 en lusslig Qwinna i det 16. om en Tyskläten Qwinna / i den 17.
 och en tuchtig Qwinna / 19 v. en Rysk Qwinna / 20. v. en Dyg-
 defam Qwinna / 21. v. From Qwinna / 22. v. en stadig
 Qwinna / 23. v. Salomon lägger äntå det bästa der til / som är
 Gudsfruchtan at en Qwinna är degelig och täckelig är intet / men
 densom fructar HERRAN / skal man lofwa Prov. 31. Är en
 Qwinna icke medh sådanna Dygder prydat / då må man säga om
 henne: Det förenemligaste Smycke är fallit af Eder Härlighets
 Crona / Jer. 13. Men är hon på det sättet inwärtens prydat / då heter
 det om henne / som det sades om Judith: Du äst Jerusalems Crona /
 du äst Folkets Glädie / du äst Israels Abra / Judith 15. Sådan
 Crona satte Gudh på Edart Hufwud / Ehrewyrdige och Wäl-
 lärde H: Kyrckioherde / då han genom mig / sin ringaste Tie-
 nare wogde och samman-Copulerade Eder och Eder afledne Make /
 den fordom Ehreborne / Gudsfruchtige och Dygdefamiel nu
 SAHL. MATRONAN KARIN MATTHJS DOT-
 TER HAFSBERG. Hon war medan hon hos E-
 der war / Eder en Dygde-Pryde- och Frögde-Crona; Aldrig
 glimrade Fursten af Tyro så af de ädla Stenar / som han war öf-
 werfatt med / at hon ju lyste mehr i Edart Huus; Der kämpade eller
 certerade i henne / en Dygd at förekomma den andra / likasom den ena
 ädla Stenen uthi Cronan glimrar högre än den andra; Det Solen
 är på HERRANS höga Himmel / det war Hon uthi Edart Huus en
 Prydnad / Syr. 26. Förnumstseligen omgicks I med henne 1. Pet 3.
 A 3 medan

medan j hade henne / likasom de krönte **Hufwuder** med deras **Cronor** / dem de hålla i acht och **Abra** / som deras högsta Skatt / för hwilka the Liff och Blod uppsättia ; Men nu medan J / efter Gudz Behag genom Döden **Henne** mist hafwen / må j wäl föra detta Klagemähl : **H**Erren hafwer uthuflädt mig mina **Abro** / och taget **Cronan** uthaf mitt **Hufwud** / Job. 19. Den **Cronan** / som Gudh krönte Eder medh / på Eder Bröllopsz · Dag på Eder Hiertas Frögde · Dag Cant. 3. Hafwer Gudh taget från Eder igen / på hennes Dödz · Dag / och Eder Hiertas Sörge · Dag ; Det behagade **H**Erren / som sielf ägde **Cronan** / at försättia **Cronan** / så at hon som i några **Abro** waret Eder berömdes **Crona** / 1. Thessal. 2. Hon är nu i **H**Errens Hand en större **Crona** / och uthi Gudz Hand en Konungzlig **Hatt** Esa. 62. Sådā ombytning och omwärling må j icke låta missbaga Eder / uthan tänckia alltid derpå / at j icke med andra **Wilkor** på Bröllopsz · Dagen samlades medh Eder **Hustru** / än at j en gång skulle igen med Döden **Skiljas** / och at j på hennes Dödz · Dag icke under andra **Wilkor** äre **Skilde** / än at j en gång skola samlas igen / och sedan aldrig **Skiljas** ; Hafwen j måst låta henne fara med **Suck** och **gråat** / så försäkrar iagh / at Gudh skal samta eder med **Fröad** och **Glädie** ewinnerlig / Baruch 9. Och på thet slike **Concepter** måge så mycket mehr kunna hindra den (alt för store) **Sorg** / som J Eder tiltager öfwer Eder. K. nu **Sallige** **Hustrus** död / då har iagh den korta **Li · Predikān** / som iagh på Hennes **Begräfningz · Dag** hållet hafwer / efter Eder inständigē **Begāran** til tryckande uthskrefwet / och Eder sampt **Edra** **Barn** tiensskiteligen tilskrefwet / sampt efter **Edart** trāgne anhallande / der hos tagit den ensallige **Wigningz · Sermon** som iagh på Eder sampt Eder **Sal · Hustrus** **Bröllopsz · Dag** haft / intet högre önsandes / än at detta mitt ringa **Arbete** må wāra **Gudi** så täckeligt / Eder och **Edra** **Wänner** så trösteligt / och andra **Gudālskande** **Menniskior** så behageligt / som iagh efter min lilla **talent** , gerna wil tiāna **Gudh** / Eder och alla / förblifwandes stādze

Eders **Ehrewyrdighets**

Marstran den 26 Julij
Anno 1703.

Tiensberedwillige

FRIDERICH BAGGE.

T E X T E N.

Som uthi

Den Hederlige/ Gudsfruchtige och Dygdesame
M A T R O N A N S,

Marin Matthis **D**otters
Hassenbergs/

Kyrckioherdens til Morlanda Gård/
Ehrewyrdige och Wallärde

Herr Haul **M**örings

Väre nu hos Gudh Salige Gustrus
Jordefärd och Begrafning; Ar bleswen afhandlat/ be-
skrifwes i Pauli Epistel til de Philipp. 1. Cap. 21. 22. 23. 24.
Berser så lydande:

Jhristus är mitt Liff/ och Döden är min
Winning/ men effter det at leswa i Köttet/
tienar mehr til at giöra Frucht/ så weet iagh icke
hwilket iag uthwällia skal/ ty både Delarna lig-
gia mig hårdt uppå. Jag åstundar skilias he-
dan/ och wara när Christo/ hwilket och mycket
bättre war/men det är mehr nödtorffigt/ blifwa i
Köttet för edra skull.

Engången.

Tu hårdare slag/ ju diupare Säär; Ju diupare Säär/ ju större Smårta; Den största Smerta/ förmimmer det sargade och bedröfwade Hierta. Skildnadt gör Sorg/ Sorg gör Säär; Then blifwer hårdt sargat och slagen/ hwilken en god och kärlig Wån warder beröfwad och fräntagen. Ju kärare Wån/ ju smerteligare Skildnadt. Försökt man/ weet bäst om en Saak at tala med godt Förstånd; Den som intet har försökt hwad weet han? Hörer wälsignade Christne Davidz jemmerlige Klaga/ som han framförer af itt sargat och swidande Hierta/ öfwer sin trygge och trofasteste Wån Jonathan: Jagh sörier för tigh min Broder Jonathan, tu hafwer warit migh mycket kär/ tin Kärlek har warit mig närmare än Qwinno: Kärlek/ 2. Samuel 1. C. 26. v. Här klaggar sig en Man/ öfwer sin Wån den han älskade som en Qwinna älskas af sinom Man; så skulle icke den samma klaga/ kunne brukas och föras af den Man som mister en Dygdig och Endig/ wänlig och kärlig Hustru? Jonathan lyder så mycket af Huswudspråket/ som en Herrans Gåfwa; Allt thet som wij hafwe är Herrans Gåfwor; Hwad hafwer du O Menniskia/ som du icke hafwer unfått/ frågar Paulus 1. Cor. 4. Johannes Baptista gifwer på den Frågan itt riktigt Swar: En Menniskia kan intet taga/ uthan det warder henne gifwet af Himielen Joh. 3. I Himielen sitter then rike HErren/ som distribuerar och uthdelar sina Gåfwor til sine Barn på Jorden/ then ene mehra/ then andre mindre. Matt. 25. then ene 5/ then andre 2/ then tredie 1 Bund; Hwij seer du så suurt och illa uth/ at iagh så god är/ iagh wil gifwa enom annan lika som tigh/ säger den goda Wingårdz-Heren i Matt. 20 C hwilken kan medh gott fog och billighet säwa til en hwar af oss/ som Komningen af Syrien låter säwa til Israels Konung: Titt Silfwer och titt Gull är mitt/ tin Hustru och tina bästa Barn äre också mine 1. Reg. 20. Gull och Silfwer är en god Gåfwa/ men Hustru och Barn mycket bättre; En dygdig Hustru är bättre än något Gull/ säger Syrach i sitt 7. C. Henne warder then Mannen gifwen/ som fruchtat

HEr.

HERRAN / Syr: 26. Och den som ena ächta **Hustru** finner / han
 finner godt / och får **Wälsignesse** af **HERREN** / Prov. 18.
Barn äre också en **HERRANS GÅFWA** / och **Liffweh** Frucht en **Skänd**
Psäl 27. Den der hafwer fromma/lydiga och wäl uytuchtade **Barn**/
 han kan säya medh **Alma**: Wij hade **Rikedommar** nog haft / om
 wij icke hade låtet tigh bortfara / **Tob. 10.** ty **Gull** och **Silfwer**
 kan man lembna effter sig på **Jordene**; Wij skolom intet taga medh
 oss utbur **Werldene** / står der i **1. Tim. 6.** **Gudsfruchtige Barn**
 böra här undantagas / de kan man anten sända til **Himmelen** för sig/
 eller och wänta dem effter sig; Jagh kommer til honom / han kom-
 mer icke til migh / säger **David** om sin döda **Son** / **2. Sam 12.**
Wille någre binda sig til at gifwa för **Hustru** och **Barn** / som **A-**
chab erböd sig at gifwa för **Naboths Wingård**; Jag wil gifwa tigh
Penningar för den / **1. Reg. 21.** Då skulle wäl en erlig **Man** / som
 sådana **Gåfwor** hafwer / swara then samma / som **Daniel** swarade
Bellazar: Behålt tina **Gåfwor** sielf / och gif tin **Skänd** enom an-
 drom / **Dan 5.** Men kommer den samma **HERREN** / som gifwit haf-
 wer / och säyer: Jagh wil taga bort tins **Dgons Lust** / genom ena
Blågo / **Ezech. 24.** Som **Gudh** här hanlat medh denne **Gudelige**
Man / som i **Dag** sin käreste **Hustru** / och nyfödde **Benoni** medh ens
 til **Jorden** beledsagar / då må man wäl säya: Jagh förjer för tigh /
 min **Wän** / du har warit migh mycket kär / iagh hafwer
 haft stor **Glädie** och **Lust** af dig; **David** gifwer här sitt till-
 stånd tillkänna (1) som det hafwer waret lustigt och glädeligt / (2)
 som det då war blewit / sorgligt och bedröfligt. Du hafwer
 waret migh mycket kär / tin **Kärlek** hafwer waret mign när-
 mare än **Qwinno-Kärlek** / säger han. **David** wiste intet lufli-
 gare och behageligare / at beskrifwa sitt lufelige och kärliche **Omgån-**
gelse wed / som han medh **Jonathan** hade haft / än wed det wänli-
 ge / kärliche och lufelige **Omgångelse** / som är emellan två ärlige /
 kärliche och redelige ächta **Hiertan**; och der är ju intet lufeligare
 och behageligare til på **Jordene** / än en **Dygdig** / **Wänlig** och **För-**
nufftig Hustru / medh hwilken man kan lefwa i **Sämja** / **Enighet**

och Kiärlighet; Då ymnas 14 Åhr/ lika som så Dagar/ Gen. 29. e-
 hward then Mannen är Rijsk eller Fattig/ då är hon honom en Tröst/
 och frögdar honom alltid/ Syr: 26. en dägelig Husfru gläder sin
 Man/ och han hafwer ingen Ting tiårare/ om hon der til är wän-
 lig och From/ så finner man icke thens Mans lifke/ Syr. 37.
 David må wäl säha/ at Jonathan har waret honom kär/ at han
 haft stor Lust och Glädie af sin Wän Jonathan; Men iagh troor
 knapt/ knapt/ at der är någon Wän/ som menar det sin Wän
 så trygt/ så trofast/ så ljufligt/ som en Trogen och redelig Ächta
 Make; En Wän kan wäl komma til den andra i Nödene/ men
 Man och Husfru mycket mehr/ säger Syrach i sitt 41. C. Der
 af föllier/ at man kan wäl hafwa Frögd och Glädie af sin Wän/
 med sin Wän/ och hafwa honom kär/ men sin egen ächta Ma-
 ke mycket/ mycket/ mehr; Derföre gifwer David framdeles och (2)
 tillkänna/ huru sorgeligt och bedröfweligt hans Tilstånd nu war;
 Jagh förjer för tigh/ säger han/ det gör migh ont för tigh/ mi-
 ne Inselfwer bruta i mitt Lijf/ mitt Hertza suckar/ min Siäl
 är bekymrat/ mitt Sinne är oroligt/ mine Ögon gråta Tårar/
 min Mun är full af klaga/ min Lust är borto/ mitt Lijf är migh
 leedsamt/ för din skull/ at du äst mig beröfwat/ at iagh din stadige
 Närwarelse/ tin trofaste Wänskap/ titt ljuftige Umgångelse ey län-
 gre kan niuta; Angustia afficior propter te; Jagh är stadd i stor
 ängest/ Sorg och Bedröfwelse/ det twingar och pressar migh
 som Smertan och Födso-Pinan/ som öfwerfaller en hafwande
 Dwimma/ effter det Paulus måhler 1. Thess. 5: Nu hwad det är för
 Angst och Smerta at föda/ det hafwer den Ehebörne/ Gudäl-
 skande och Dygdesamme nu Sahl. MATRONAN K A R I N
 H A Z Z E N B E R G / 20 gånger/ frestat och erfahret; offta haf-
 wer hon stanckat och pustat i sin Barnsnöd Mich. 4. offta haar hon
 ropat i sin Wärel Esa. 26. säyandes: Hwad är min Kraft/ at iag
 skulle kunna hårda thetta uth? Min Kraft är doch icke af Steen ey
 är heller mitt Riött af Koppar/ iagh hafwer ingastädes Hielp/ och
 det wil icke gåå fram medh migh/ Job. 16. v. 11, 12, 13. Offta haf-
 wer

wer hon fastat sina Händer och Armar på sine Länder / och bleeknat under Ansigtet / Jer. 30 / suckandes medh Cananeiske Qwinna: Herre hielp mig / Matth. 15. ty hon wisse wäl at han war Israels Tröst och Nödhielpare / Jer. 14. ja en Mästare til at hielpa / Esa. 63. När Menneffians Hielp säfang är / Psal. 60. Huru ont det gör / och hwad Sorg det är / at mista den Wän som man hafft kär / och i hwars Kärlek man sig kunnat förlustia Prov. 5. Der om kan Herre Kyrdioherden / som en högtbedröfwat Andeman bäst Witnesbörd bära; I må wäl säna om Eder Hustru / som David sade om sin Wän; Jagh förger för tigh / tu har waret mig mycket kär / tin Kärlek har waret mig närmare än all Qwinna: Kärlek; och hwad under är det / at I gräter / förjer och klagar öfwer Eder bästa Wäns aflijdande? Hade hon waret en stolt och trozig Valthi Eth. 1. Eller en spädefull Michol / som förachtade sin Man / 2. Sam. 6. eller en sur seende Anna / som misttröstade sin blinde Man / Tob 2. då hade det waret Eder mehr gladeligt / at I henne mist / än bedröfweligt / ty det är en stor Plåga at boo hos en arg och ond Qwinna; Det är bättre / at sitta uthi en Bräa på Taket / än när en Tratosam Qwinna uthi itt stort Huus säger Salomon Prov 25. Och Syrach är aff sin Mening; Jag wil heller boo hos Leyon och Drakar / än hos en ond Qwinna / när hon wred warder / så förwandlar sigh hennes Hyn / och hon warder stugg som en Säck / Syr. 25. Men emedan hon war en Gudfröchtig Maria / en Huusrädig Martha / Luc. 10. En förnufftig Abigail / 1. Sam. 25. En Dygdig Rebecca / Gen. 36. En künflig Judith / Jud. 8. Ja och en lydig Sara / Gen. 16. Då är det en för mycket / at I beklagar hennes död / som Eder wore fædt en stor Sorg Syr. 38. Det kostar på när Hiertat i Döden sonderbrister; det kostar Smerta / när två ächta Hiertan / hwilka äro säsom itt Hierta och en Siäl. Act. 4. medelst Döden från hwar andra riswas; Mitt Hierta wil brista i mino Lifwe / alla mina Been darra / ungh är likasom enom drucken Man / och som enom der af Wijn ragar / säger Jeremias i 23. Cap: när han wil gifwa sin stora

Hiertans Sorg tilliämma; Ja / det är itt starkt bittert Wijn/
 Psal. 75. Det är en Korß-Ståhl at driicka / silsmåssa; Den
 der af dricker / honom må wäl Ogon rinna / och Hiertat swida på;
 Mehr will iagh icke der om tala / at iagh det späda Säär / icke skal
 upkraka; Iagh will heller see til om min lilla Kruka / kan förmå/
 at giuta anten någon Olla eller något Wijn i Såret / Luc. 10.
 och den wil iagh hämpa af Gud; Ords rika Brunn / önskaendes / det
 wij alla måge så leswa i Christo / at Döden må blifwa of en
 Winning som kan leda of til Christi Salighet / så at wij kunna säya
 medh Paulo af Lijf-Terten: Christus är mitt Lijf / och Dö-
 den är min Winning; Men effter det / at leswa i Kiöttet /
 tienar mehr til at giöra Frucht / så weet iagh icke / hwilket
 iagh uthwällia skal / ty både Delarna liggia migh hårdt
 uppå. Iagh åstundar Stillias hädan / och wara när Chri-
 sto / hwilket och mycket bättre war / men det är mehra nö-
 digt / blifwa i Kiöttet för edra skull.

Täckes det Eder Kiärlet / at unna migh den Friheten / då will
 iagh mina ensfallige Tanckar öfwer Terten så anställa och iuråta / at
 iagh under Edart närmare betrachtaende kan framställa 2 Ting (1)
 Denne Sahl. Matronans Andelige Lijf i Christo / och win-
 ningsfulle Död / at wara medh Christo; (2) Hennes Com-
 paration och sammanliknelse / emellan de två Ting at les-
 wa i Kiöttet på Jordene och at leswa uthi Abra i Himme-
 len; Det ena har hon achtat bäst för sikh sielf / Nembl. at från-
 stillias och wara med Christo; Det andra har hon ætmerat
 tienligst för sin Man och Barn; Det är mehr nödigt / för
 Edra skull / står der. Herre / låt min Tunga wara en god
 Skrifwares Penne / Psalmen 45.

A M E N.

TEXTENS Förklaring.

Den som wil behaga Gudi I Döden/ måste så laga det/ at han först kan behaga Gud i Lifwet; Det wedertares så/ at leswa länge/ ingen at leswa alltid/ men det bör wara al- las flit/ at de kunna leswa wäl/ så at de kunna säya med Paulo: Christus är mitt Liff/ Döden är min Winning/ Här är at be- trachta i desse Orden 1. Gudz Barns Andelige Liff i Christo/ 2. Deras Profiterlige död/ at wara medh Christo. Det An- delige Gudz Barns Liff/ Wiliom wij beskåda och effertänckia. (α) I sin ursprång och uprinnelse/ (β) i sin Framgång och wijs Macht- hällelse/ (γ) i sin Wärctan och Förarbetelse. Angående det Andelige Lifwets ursprång och uprinnelse/ då hade wåra första Förältrar det af Gudz Beläte/ som bestod i Helighet och Rättferdig- het Ephes 4 Men tā de icke woro förnögde med detta Liff/ utan stodo eff- ter Skaparens eget Liff/ at de entligen wille wara Gudi sielf lijke och til den anden åto af det förbudne Trædets Frucht/ tā förlofwade de det An- delige Liff/ som de hade i Gudi/ och de som woro Andeligen les- wande/ blewo Andeligen döde så at de der effter icke wille det/ som Gudh wille/ ey heller woro dugelige til at tänckia/ mindre til at giöra något godt. Sedan the så hade skildt sig wed Gudz Beläte/ aflade the Barn effter theas eget Beläte/ som war Syndenes och Dödsens Be- läte; Adam södde/ (aflade) en Son/ som hans Beläte lijf war/ måh- les der i Gen. 5. Så at theas effterkommare / ändoch the söddes les- wande/ effter det Naturlige Lifwet/ äre the doch döde/ och södas u- than det Andelige Lifswet/ fränmande och bortkomne ifrå det Liff som af Gudi är/ Ephes. 4. Skolom wij arme Adams Barn så det ewiga Lifswet/ effter det Naturlige Lifswet/ då måste Gudh sielf förnya i oss det Andelige Lifswet; Wij måste hafwa alt Lifswet af den som är Lifswet sielf/ af den helige Tre-Enighet/ at Gudh Fa- der gör oss/ som äre döde i Syndene/ leswande i Christo/ Eph. 2. At Gudz Son/ som är det rehta Lifswets Bröd/ som gifwer Werl- dene Liff/ Joh. 6. Gör oss leswande/ så wij kunne leswa genom ho-

nom 1. Joh. 4. at den lefwande görande Gud; Ande/medelst nya Födelsens Bad/ förnyar oss til det Andelige Lifswet/ efter detta Löfte: Jagh wil gifwa min Ande i Eder/ at i skolen så Lijf/ Ezech. 37. Sådant allt måge wij icke tillfriska oss/ uthan Gud; Kiärlek/ och Jesu Förtienst/ ty då Christus offrade wåra Synder i sin Lefamen på Träd/ gjorde han det derföre/ at wij skulle wara döde Syndene/ och lefwa Rättferdighetene/ 1. Pet. 2. Men willien i/ gode Christine/ weta/ huru och genom hwilka medel/ Gudh hafwer å nyo begynt det Andelige Lifswet i oss/ då är det skedt/ til en dehl/ genom Döpet/ som warder kallat nya Födelsens Bad/ Tit 3. Ty så många som döpte äre/ hafwa iklädt sig Christum/ Galat. 3. til en dehl genom Ordet/ ty der til är Ordet och Evangelium predikat för de döde: det äre de som äre döde i Syndene: at the skola dömda warda efter Menniskior i Röttet/ men Andanom lefwa Gudi/ som Petrus artigt talar i sin 1. Epistels 4. v 6. 7. O! hwad måge wij då wäl bekienna/ at de Ord JESUS hafwer talat til oss/ äre Lijf och Anda/ ja det är det ewiga Lifswets Ord/ Joh. 6. genom hwilket wij äre födde på nytt til ett Andeligt Lijf/ och til det ewige Lijf; Wij äre södde/ säger Petrus/ til itt oförgångeligt obesmittat och owanfeligt Arf/ hwilket til oss förwarat är i Himmelen/ 1. Pet. 1. Men emedan detta Andelige Lijf i Christo/ kan mistas genom Syndene/ och igen bekommas genom omwändelse från Syndene/ så at wij af lefwande blifwa döde/ och åter/ af döde kunne blifwa lefwande/ med den förlorade Sonen/ Luc. 15. Så är det nödigt/ at wij beskåde det Andelige lifswet/ (2) I sin Framgång och wid Nacht-hällelse; Skal det Andelige Lijf wid macht hållas hos oss/ då måste Gudh hafwa sin Boning J oss/ så at wij äre thens lefwande Gud; Tempel 1 Cor. 2. Cor. 6. Som han uppehåller det Naturlige Lifswet; I honom lefwewij/ Act. 17. Han är wårt Lijf och långa Alder/ Deut. 30. Så wid Macht håller han och det Andelige Lifswet; Han är den rätta Lifzens Brunn/ som håller oss wid Lifswet på sina Wägar/ hwar ont David beder 3 Psal. 119. Skal det Andelige Lifswet hållas wid macht/ då måste Gudh icke allenast boe J oss/ medh sin Nåde/ uthan wij

wij måste och så boo hos Gud i Trona/ och hafwa förening med Christo genom Trona / ty när wij lefwe i Christi Gudz Sons Troo Gal. 2. och wij äre itt med Christo / då kan Kroppen wäl döo / för Syndenes skull / och Anden lijkwäl blifwa lefwande för rättferdighetenes skull / som Paulus lofwat / Rom 8. then som genom Trona hafwer Sonen/ hafwer och Lifwet / then som icke hafwer Gudz Son/ han hafwer och icke Lifwet / måhlar Johannes 3 sin 1. Epist. 5. Skal det Andelige Lif wid macht hållas / då måste och de medell wäl behållas / som der til tiena/ Nennl. Ordetz hörande och betractande. Gudz Ord är lefwande och kraftigt / säger Mästaren til de Ebr. 4. Man lefwer och af dem / talar den dödsuße Hiskias i Esa. 38. Böyer edor Doron hjit / och kommer til mig / hörer / så skal edor Siäl så lefwa / ropar Herren i Esa. 55. så salige äre the som höra Gudz Ord och giöma det / står i Luc. 11. Der til tienar och Jesu Lefwans Dehlachtighet / hwar om Christus talar sielf sålunda: Jagh är det lefwande Brödet / som kom neder af Himmelen / och gifwer Werldens Liff / hwilken som äter af detta Brödet / han skal lefwa ewinnerlig / och det Brödet / som iagh gifwa will / är mitt Kiött / hwilket iagh skal gifwa för Werldens Liff / Johan. 6. v. 51. Der til tienar och detta / at man lefwer och wandrar försichteligen i Werldene / icke som de owijisa uthan som de Wijisa / Eph. 5. at man dödar och dräper Kiöthens Sierningar medh Andanom / Rom 8. 13. At man döder den gamle Adant medh allahans syndige Luster och Begärelser / ty hindrar man icke Begärelsens infångelse / och Syndenes södelse / då går det / som Apost. Jacob för-måhler: När Begärelsen hafwer aflat / då söder hon Syndene / men då Synden är fullbordat / söder hon Döden Jac. 1. Lefwen Jeffrey Kiöttet / då skolen J döo / men Döden J Köthens Sierningar medh Andan / skolen J lefwa / Rom. 8. En lijten Gnista / när then finner Materie, som den kan fatta wed / då kan der af blifwa en stoor Eld; Begärelsen synes i förstone lijten / men den kan snart blifwa til en stoor Eld / när man först förwarar den i Hiertat / och sedansöker lägenhet til at föra den i Werket. Det war allenast en lijten Ögonhyll / som up-tände i Davidz Hierta en otuchtig Begärelse til Bachsabæam, at han på

Altanen

Altanen säg hennes Råd / 2. Sam. 11. Och förty han icke strax lade sig
 effter at döda och dempa then med Gudz Lags betrachtaude / som förböd
 det och genom Gudz Bredes besinnande / som hotade honom derför / då
 miste han någon Tid / det Andelige Lifswet / och blef / effter sin egen
 Domb / en Dödsfens Man / 2. Sam. 12. O! låtom oss alltid dra-
 ga Omförg för det Andeliga Lifswetz widh macht-hållande
 hos oss / så at des rätte Wårckan och förarbetelse kan (3) för-
 minnas I oss. De som hafwa det Andelige Lifswet I sig / the
 hafwa sätt Uppenbarelsens Ande / och genom den / deras Förståndz uplyste
 Ögon / at de kunna weta / hward them af Gudi gifwit är / som Pau-
 lus talar 1. Cor. 2. The älfka Gudh af Hiertat / och tiena honom
 i Helighet och Rättferdighet / Luc. 1. The bewara theas Gaat i
 Helgelse och Åhra / 1. Thess. 4. The priffa GUDH i theas Lem-
 mar / och gifwa them til itt Offer / som är lefwande / heligt och Gu-
 di behageligt / Rom 12. Är det deras Ögon / då wända the dem
 från Werlden / och uplyftta dem til Himmelen / Psal 121. The
 hafwa nederflague Ögon medh Publicanen / Luc. 18. Och grätan-
 de Ögon / medh Petro Matt. 26. The äro the blindas Öga medh
 Job. i hans 29. E. och sådant mildt Öga skal wällignas / Prov. 22.
 är det deras Öron / då hafwa the döfwa och döda Öron / til
 at höra Werldene / och sådant som icke höfwe / Eph. 5. men der
 emot achtsamme Öron til at höra Herrens Ord / Eccl. 5. och
 misfundelige Öron til at höra then Gattigas Roop Prov 1. Är
 det deras Mun / då tryckta de itt fast Insegel på theas Läppar /
 at the icke synda skola medh theas Tungor / Psal. 39. Theas
 Händer / sampt theas Hiertan uplyftta the til Gudh i Himme-
 len / Rom. 3. medh theas Fötter gå the fram på then tränga Wä-
 gen / som förer til Lifswet / om hwilket Christus talar / Matt. 7.
 Forteligen ; En Menniskias Andelige Lijf består der uti / at then
 i all sin Wandel låter see / Christum lefwa i sig och sig lefwa i Chri-
 sto / så at den effterföllier Christi Fotspor / så mycket mögeligt är /
 med ostraffelighet i Lijf och Lefwarne / med Talamod i Korbet /
 medh Sachtmodighet i Förföllielse / med Ödmuikhet i Åhra /
 ja och

ja och medh Friimodighet i Döden. Sådant Andeligit Liff i Christo/ hafwer denne wår Christendoms Syfter/ lefwat/hwars döda Kropp hwiljar innom de på Bären liggiande och samanhöflade Bröder; Hon kunne säna medh Paulo: Christus är mitt Liff/ och har offta sagt: At iagh lefwer/ det gör Christus; Jagh begärrar icke at lefwa uthan Christo; Jag wil heller döo/ än lefwa uthan Christo; Det skal hwarken Liff eller Död stillia migh från GUDZ Kiärlek som är i Christo Rom. 8. Jagh lefwer/ doch icke iagh/ men Christus lefwer i migh/ och det iagh lefwer/ det lefwer iagh i Christi Guds Sons Troo/ Gal. 2. Som det Andelige Liffwets uprinnelse i henne/ war af Gudi/ så hölt hon det och wed macht/ medelst alla Christelige Dyaders Öfning/ I Gudi/ och lät sådant see/ med Kiärlek til sin Gudh/ wälwillia emot sin Näska/ och Sismilhet emot then Fattige; Som hon i wällmacht war full af den Helge Ande och troo/ Act. 6. så fant hon och det Andelige goda i sin Siäl/ både i Liffwet/ så och aldrannäst i döden; Gudz Riike war i hennes Siäl/ förän hennes Siäl kom i Gudz Riike; Hennes Andelige Liff i Christo/ är nu fulländat genom en Winningsfull Död/ at wara med Christo/ hwar om Paulus widare talar i Texten: Döden är minn Winnung. Döden i sig sielf ansedd/ är förfärlig/ och kallas all Förfärelsens Konung/ Job. 18. Then separerar och stillier de två förenade Wänner/ Siäl och Kropp från hwar andra/ och wälser det/ at Ögat/ som är Lekamens Ljus/ kan icke see/ at Örat icke hörer/ Munnen icke talar/ Händerna icke taga/ Fötterna icke gåå/ Hiertat icke förstår/ ja at hela Kroppen blifwer Ormarnas och Matkarnas Maaat/Syr. 10. Det är ju skada/ och icke Winnung/ när Mannen döör från Hustrun/ som Elimelech från Naomi Ruth. 1. eller Hustrun från Mannen som Sara från Abraham/ Gen. 23. När Modren döör från Barnen/ som Rachel från Joseph/ och sin lille BenJamin/ Gen. 35. Hwar på wij ochså hafwe Exempel i Dag/ uthi denne Sahl. Maronan, det är ju ingen Winnung/ utan mehr skada? Hwarför Hiskias jämrar sigh mycket/ då han fick bod/

E

att

att han skulle skiljas från Werlden/ och sina wänner i Werlden; Na
måste iagh/säger han/ fara bort/ förän iagh migh det förmodade/ och
tänckte ännu längre lefwa/ Iagh må nu icke mehr see Menniskior/
när them/ som theras Tijd uthleswa/ min Tijd är borto/ och från
migh faren/ såsom ens Herdes Hydda/ Esa. 38. Men/ när thetta
Lifwetz Tilstånd anses/ emot det ewiga Lifwetz Wälstånd/
och Döden/ effter Andens uplyfning/ bestådes som en ånde på
detta Syndefulle Liff/ och som en begynnelse på det Glädies
fulle Liff/ så må den wäl kallas en Wunning; Döden är
min Wunning/ säger Paulus. Den är en Wunning för Siä
lene/ här beswåras Hon mycket af den syndige och förgångelige
Kroppen/ som hon bärs uti; Men när thenne Jordiske Hyddan
warder nederbruten/ då kommer Siälen in i thet Huus/ som är
bygdt af Gudh/ giordt uthan Händer/ thet ewigt i Himmelen är/
2. Cor. 5. Här hafwer Siälen Sweda/ Ångest och Sorg/ ja off
ta ingen roo/ om Rattena/ Eccl. 2. Men när hon genom Döden/
kommer i Herans Hand/ kan intet Dödzqwahl komma wedh
henne Sap. 3. Här är Siälen i Strijd/ emot Satban/ som will
förföra henne; emot Werlden/ som wil förarga henne/ emot Riöt
tet/ som wil förderfwa henne; Men när hon genom Döden nthgår
af Kroppen/ så har hon then Fördehl/ at hon kommer til Frijd;
The Rättferdigas Siälar äro i Frijd säjer Philo 3 Sap. 3. Dö
den är och en Wunning för Kroppen; Här uthåres och beswå
ras han af Soot och Siukdom/ af Arbete och Tråldom/ hwar til
wij äro skapade/ som Fogelen til at flyga/ Job. 5. men i Döden
kommer han til at hwiljas ifrån alt sitt Arbete/ Apoc. 14. The rätt
ferdige hwilas i theras Sofwe Kammar/ står der i Esa. 56. Blif
wer än Kroppen/ effter Döden til Jord och Aska/ effter thenne
Dommen: Tu äst Jord/ och tu skalt blifwa til Jord/ Gen. 3. Så
blifwa doch alla Syndenes öfwerleswor/ medh all Fehel och
Brist/ som här hafwa stygggiordt Lekamen/ medh det samma til in
tet/ och then samme Kroppen/ som i Döden hafwer warit dödez
lig/ then warder; the dödas upståndelse odödelig/ ty hwad som
war.

warder såät förgängeligt / skal igen uppståå oförgängeligt / det som warder såät i Snöplighet och Ströplighet / skal igen uppståå i Krafft och Härlighet / 1. Cor. 15. Dersföre må Paulus wäl säya: Döden är min Winning. I Morgon williom wij sahra hån til den Staden der williom wij blifwa itt Åhr / at handla och winna / säger Köpmanen i Jac. 1. Then Winning / som medh Köpenskap förwerfwas / är gemenligen medh Synd beblandad / ty likasom en Nagel eller en Spijk / tränger in emellan två Stenar i Muren / så tränger och Synden sig in emellan Sälliaren och Köparen / Syr. 27.

Men thenne Sal. Matronan, hwars Jorda-färd wij äre nu i Angrep at hålla / hon har giort en bättre Winning / om hon än / icke Köpmans / uthan en Prästers Hustru varit ; När hon gick der hen / som all Werlden / Josu 23. och alt Köt's gång / 1. Reg. 2. Då är hon kommen til den lefwande Gud's Stad / det Himmelska Jerusalem / Ebr. 12. ja til en fast Stad / Psal. 31. Der har hon funnet och vunnet the Agodelar / som Rost och Mähl icke kan fördertwa eller Tiufwar bortstjåla / Matt. 6. Der har hon funnet och vunnet en sådan Skatt / som Konungarne och Furstendömer ey äre at likna wed / Sap. 7. Der har hon funnet och vunnet itt härligt Rijke / och en deglig Crona af HErrans Hand / Sap. 5. Är det icke en stor Winning ? I stället för daglig Oroo / som detta Lijfwet är fullt medh / Job 14. Har hon vunnet den rätta Swila och Roo / Ebr. 4. Och är kommen til en frimodig Kolighet / Esa. 32. Är det icke en stor Winning ? I stället för daglig Sorg / som de Gudfruchtige måste lefwa uthi / Syr. 41. Har hon vunnit ewig Glädie ; HErrans förlöste Skola komma til Zion medh Glädie / ewig Glädie skal wara öfwer theas Husfwd / Esa. 35. Är det icke en stor Winning ? Wäldig du dyrtköpte Siäl / hwars Kropp i Dag uthi Jerdene nedläggas ; Wäldigh i alla Ewigheit / hwad har tu giort ett gott Byte ? Hwad har du såät en stor Winning ? I stället för dett usla Lijfwet / har du bekomit det ewiga Lijfwet / som Syrach kallar det rätte Lijfwet / Syr. 18. I hennes högtebedröfwade Man / Föräldrar / Barn / Wänner / i menen wäl / at i hafwer lidit en stor

Förlust/ i ty Imist en Kiärlig Make/ en dydig Moder; Men
 lägge och wäge hennes Gewinst/ emot Eders Förlust/ så blifwer
 Balancen godh; I ären redan öfwerlygade/ af det som sagt är/ at
 hon har wunnit 1000 gånger mehr godt för sigh/ än I hafwe
 förlorat i henne; Hon war Eder kär/ Gudh hade henne Kiärare/
 Ebr. 4. Hon war en kostelig Perla/ ja effter Salomons Ord/ mehr
 wärd än Perlor/ Prov. 31. Och iagh troor/ at j/ som Kiöpman-
 nen/ gerna skulle såldt bort alt det j hafwen/ at I männen nitit den-
 ne Perlan/ Matt. 13. Ja iagh gissar så til/ at om j hade kunnat di-
 sponerat medh Engelen til at springa öfwer Sletholz Gård/ på den
 19. Octob. som war denne Sahl. Hustrus Döds-Dag/ hade j
 gärna medh Edert Blod bestänckt alla Gårdens Dörstolpar/
 Exod. 12. Men besinner/ at Gudh har satt hwarjom och enom sitt
 Mähl före/ det kan ingen öfwerträda/ Job. 14. när Mähllet är up-
 nåat/ när Glaset är uthrummet/ då måste han/hon/ bort/ rätt lika
 som de flugo hedan/ Psal. 90. Det böre j ochså låta behaga eder/ och
 säya: Fader wär skee tin Wilie/ Matt. 6.

Thetta må wara nogh talat om första Stycket/ Nembl. om
 Denne Sahl. Matronans Andelige Lijf/ och Wunningzfulle
 Död/ (2) Will iagh nu wijsa hwad Comparation hon med
 Paulo gör emellan desse två/ at lefwa i Köttet på Jordene/ och
 at lefwa medh Christo i Himmelen/ Orden lyda i Texten så-
 lunda: Men effter det at lefwa i Köttet/ tienar mehr til at
 giöra Frucht/ så weet iagh icke/ hwilket iagh uthwälia skal/
 ty både Delarneliggia migh hårdt uppå; Jagh åstundar skil-
 ias hedan och wara medh Christo/ hwilket mycket bättre
 war/ men det är mehr nödigt/ blifwai Köttet så edra skull;
 Eder Kiärlek täckes i Orden märckia 2 Ting/ (1) huru twiswel-
 achtig Paulus sigh anställer/ at uthwälia itt bland två/ Lijf-
 wet/ eller Döden/ (2) hwilket af desse två Paulus på si-
 stonne resolverar at uthwälia/ Nembl. skilias hedan. Uthi en
 god Mans eller Hustrus Död/ sakna Barnene Råd och Hielp/
 Wänner Gladie och Omgångelse; Man skulle ju säya/ at det war så
 gagn

gagnligt / som nödigt / i synnerhet för Barnens skull / at de måtte
 lefwa / och någon Tjid i Köttet blifwa / ty Barnen må aldrig
 så wäl hos andra / at the ju fara bättre hos egne Föräldrar;
 The hafwa aldrig så många Slächtingar och Wänner / at ju Fa-
 der och Moder äre dem / näst Gudh / de bäste och tryggaste Wän-
 ner; Hwad war då nödigare och gagnligare för små Barn / än
 at Föräldrarne måtte en Tjid blifwa hos dem i Kiöttet? Helt
 emedan de äre såå / som wilia vara the Faderlöfas Fader / och the Mo-
 derlöfas Hielpare / Joh. 29. och efter Herrans Exempel, iuptagga
 dem / när Fader och Moder hafwa öfwergiftwit them / Psal. 27. Ty
 som en Fiendes Haat och Brede wänder icke åter medh Döden; Mo-
 ab öfwar Tyranni / än och emot de döda Been; Han brände Edoms
 Konings Been til Kalc / så wänder gemenligen Wänners Tienst och
 Wänskap åter / medh wår och wåra Wänners Död; Så är
 Werldenes Lopp / och derföre heter det: Döde äre dödh Mans
 Wänner / i hwilket anseende / man wäl måtte önska / at kunna lef-
 wa någon Tjid / medh sine Barn til deras Gagn och bästa. Men
 när itt Gudz Barn betrachter / at Gudz Wänskap håller icke up
 medh wår död / ty som Jesus kallat sig Lazari Wän / när han
 war död / och luctade illa / Joh. 11. Så wil han och wara wår
 Wän / när wij liggie i Grafwena; och man der jämppte besinne / at
 Gudz Wänskap ey heller återwänder medh wåra Wänners
 död / ty bättre Wän hade icke Jacobs Söner i Egypten / än Joseph,
 men när han skulle dö / tröster han dem doch / medh Gudz Wän-
 skap / som skulle efterlefwa hos dem; Jagh döör / sade Joseph,
 men Gudh skal besökia Eder / och föra Eder uthaf thetta Landet / ja / i
 det Landet / som han hafwer sworit Abraham, Isaak och Jacob Gen:
 50. Då och i sådant betänckande / at fromme Föräldrar äre försä-
 krade / at om the än dö från theas Barn / skal doch Gudz
 Wänskap icke dö för theas Barn; Sij iagh döör / men Gudh
 skal wara medh Eder / sade den döende Jacob til sina Söner / Gen:
 49. i sådant betänckande / ändoch det war Barnen mehr nödigt
 och tienligt / at Föräldrarne måtte lefwa / så the doch Tan-
 karne

farne från Werldene / och tänckia icke så mycket på theras Barns
 och Wänners timelige bästa / som på theras egit ewige bästa /
 och resolvera så medh Paulo; Jagh åstundar Skilias hedan/
 och wara medh Christo / ty det är mycket bättre / ändoch
 at blifwa i Riddet / war mehr nödigt / för Eder skull. Här
 är at achta / hwad Pauli Mening och Dom är (1) Om Gudz
 Barns dödelige afslidande / det är / en Skildnad här ifrån / och
 en samling til Christum / (2) om wåre som lefwa / och the-
 ras som Saligen äre fränskilde / tilståndz olithet; Deras är
 långt bättre; Jagh kunde til desse två Punctars utförelse bruka nå-
 gon wijslöffthet / men forrhet behagar och tienar bäst. Först sä-
 jer Paulus: Jagh åstundar / iagh har Lust / iagh begärrar / at
 Skilias hädan / *αναλύσει*, at förlossas / at fränspändas / och i 2. Tim.
 4. fallar han ochsä sin död en *ανάλυσις*. En Fänge åstundar och
 önskar gerna / at blifwa lös af sitt Fångelse; HERRE söör mina
 Siäl uthu Fänge-Huset / at iagh må tacla titt Rampn / suckar
 David i Psal. 143. Siälen sitter här i den syndige Kroppen / som
 uthi itt beswärligt Fångelse / och pustar jämnerlig: Jagh grine
 Menniskia / hoo skal lösa migh ifrån thema dödsens Kropp / Rom.
 7. Kroppen är här i Werldene / som i sitt Fångelse; Tu hafwer
 fört oss i Fångelse / sunger David i 66. Ps. och önskade gerna / at then
 hade Dufwo-Wingar / så at hon unflv kunne det myckna onda / Ps.
 55. och nu komma / som en Fogel / af Foglafångiäres Snaro / Psal.
 124. En Träl och Slav åstundar Skuggan / och wäntar effter /
 at hans Arbeta må wara uthe. Job. 7. och the som här mycket ar-
 bete och omgaak häfft hafwa / frögda sigh / at de måge komma til
 Grafwena Tob 3. Ty / när man rätt besummar / huru swårt itt Dof
 är lagt på alla Adams Barn / Syr. 40. och huru mycket ondt
 then rättfärdige måste här lidja / Psal. 34. Då må man wäl säwa
 medh Tobia: HERRE / bewijsa migh Nåd och tag min Unda bort i
 Frijd / iagh wil heller död wara / än lefwa / Tob. 3. En warr-
 Dringsman åstundar och önskar at han sin Saak wäl hade för-
 rättat / och sin Keesa fullbordat; Och hwad äre wij annat än
 Gåster

Gäster och Främlingar på Jordene? Så hafwe the Helige Gudz Barn bekändt/ och gäfwē der medh tilkänna/ at the sökte itt Fäder-nesland/ icke thet the woro uthgånane af/ men thet Himmelske/ Cyr. 11. Wil man nu fullborda sitt Lopp medh Glädie/ då skal man medh Paulo achta alt thet för intet/ Act. 20. som här i Werlden/ hwar wij äre allenaste som en Natts Gäster/ Sap. 5. förekommer och förefaller/ elliest kan man icke säya medh Paulo: Jagh åstundar skilias hedan; Wil man tala medh Felice/ en af them som äro lyckfalice i Werdene/ om Fränskilielsen och Döden/hwad giäller det/ at det kommer til at heta: Då försärades Felix, Act. 24 Lyckfalice Jofet i Werdene/ hwilkom det går wäl i all ting/Cyr. 41. The gitta icke hört talas om Döden/ thet Taal gör dem mycken olust/ Sap. 2. Men itt Gudz Barn är frijmodig i sin död/ Prov. 14 Och kan säya medh Paulo: Jagh har lust at skilias hedan/ han kan skilias här ifrån medh Lust /säwandes: Medh Glädie och Frijd saar iagh nu hån/ alt effter Gudz Willie/ medh itt fri t Mod/ från thenne Werlden/ will iagh nu skilias/ hwilket är then gamla Simeonis Swanesång/ uthagen af det som måhles i Luc. 2.

Framdeles säger Apostelen: Jagh åstundar skilias hedan/ och wara när Christo/ beskrifwandes sin död/ som en gladelig Samling til Christum. Medan wij äre i Werdene/ är Christus medh oss; Jagh är när Eder alla Dagar/ säger han i Matt. 28. Och wij kunne säya: Här är Immanuel: Gudh medh oss/ Esa. 8. Ja wij må försäkra oss om/ at han kan hålla det han lofwat: Om tu går genom Watn/ wil iagh wara när tigh/ att Strömmarne icke skola drenckia tigh/ Esa. 43. Så är Christus och the troende aldrig åthskilde; Elliest war Församlingen uthan Huswud/ effter det han Församlingenes Huswud är/ Eph 5. Elliest war Christus uthan Lekamen/ emedan wij äre alle en Lekamen i Christo/ Rom. 12. Men när wij en gång döds af Werldene/ då blifwe wij medh Christo något närmare sammansfogade/ wij warde då från Trones Rijke/ försatte til sielfwe beståndet.

Rabbi

Rabbi hwar wistas tu? Sāna två af Johannis Lärjungar til Christum/ så sade han til them: Kommer och seer the kommo och sägo/ hwar han wistades/ och blewo then Dagen när honom/ står der Joh. 1. Wil tu weta / tu troende och Christo hengisne Stål/ hwar tin Brudgumme JESU är/ och hwart hen tu genom Döden skal förlyttas/ så troo icke them/ som säija: Här är Christus eller där/ Matt. 24 Men erhindra tigh Christi egne Ord: Jagh öfvergiswer Werlden/ och går til Fadren Joh. 16. Borde icke Christus sådant lijda/ och ingå til sina Härlighet/ Luc 24. Han är bortfaren/ at intaga ett Rijke/ Matt. 25. Till Fadren/ til Christi Härlighet/ til Christi Rijke/ wardom wij genom Döden befordrade/ och der komma wij til at blifwa hos honom alltid/ 1. Thess. 4. Jagh går bort/ at bereda Eder Rum/ och om iagh än går bort/ at bereda Eder Rum/ skal iagh lijkwål komma igen/ och taga Eder til migh/ at hwar iagh är/ der skolen i och wara/ Joh. 14. Han tager oss icke medh Kropp och Siäl tillijfa/ som han togh Enoch bort; Enoch wardt icke mehr sedder/ ty Gudh togh honom/ står der i Gen. 5. Eller som han tog Eliam bort medh brinnande Hästar och Wagnar/ 2. Reg. 2. Men Gudh Heltge Englar/ dhe beskrifwes oss som Eldslogar/ Psal. 203. och kallas Herrans Wagnar/ Psal. 68. The äre the Wagnar med hwilka Gudh hembämpar the troende Siälur til tigh/ at the skola wara der som han är/ och see then Härlighet som Fadren hafwer gifwit honom/ Joh. 17. Hoo skal då icke önska medh Paulo, at skilias hedan/ på det man kunde komma til/ at wara när Christo / ty sådant är mycket bättre/ säger Paulus, priisandes the- ras Wälstånd/ som Saligen äre fränskilde/ Höigare/ än wårt Tilstånd/ som än lefwa. Kan man här i Weridene hafwa söda och Kläder/ och der hos ett förnöjeligt Hierta/ 1. Tim. 6. Det är gott/ det är itt roligt lefwerne/ och en Skatt öfwer alla Skatter/ Eyr. 41. Men the Saligen döde hafwa det/ på Siälennes Wagnar mycket bättre/ ty the hafwa Liffwet och öfwerhog/ Joh. 10. The mättas medh Gudh-Huses rijke goda/ och Starckhet med Wäl-
lustens

lustens Strömar / Psal. 36. The hafwa icke Brist på något godt / Psal. 34. Kan man här i Werlden sitta i god Friid och niuta det man hafwer medh Friid / 1. Maccab. 14. Det är gott / och man må wäl dönska: Ach at jagh måtte höra / det HERren Gudh talade / at han sino Folcke / och sinom Heligom Friid tillade / Psal. 85. Men dhe affidne / och dhe i Himmelen triumpherande Siälar / hafwa det äntå mycket bättre / ty the boor redan i Friidsens Hus och i trygga Wareser / Esa. 32. Kan man här hafwa sine bekante och trosaste Wänner / at omgåås medh / och säija / som Dwinnan af Sunem sade: Jagh boor ibland mitt Folck 2. Reg. 4. Det är gott och behagar Gudi och Mennekiomen wäl / Syr. 25. Men dhe afodde Guds Barns Salige Siälar / hafwa äntå mycket bättre / ty the äre komne til den lefwande Gudz Stad / thet Himmelska Jerusalem / til then otalige Englastaren / och til the förstföddes Församling / som äro i Himmelen beskrefne / Ebr. 12. Der är en sådan Skara och myckenhet / som ingen kan räkna / Apost. 7. Af allahanda Nationer / Stånd och Röödn / hwilka alla kiänna hwar andra / och kiännas af hwar andra / säsom kiäreste och älskerigaste Wänner / rätt som Petrus kiände Mosen och Eliam på Berget / Matt. 17. Kan man här länge lefwa / och niuta det goda / Psal. 34. Och warda gammal med goda Dagar / Job. 21. Det hålla många före / at wara rätt godt / och det goda lofwar Gudh dem Rättferdige: Jagh skal mätta honom medh långt Liff / Psal. 91. Men i Himmelen hos Christum hafwer man det långt bättre / ty de Rättferdige skola der lefwa ewinnerliga / Sap. 5. Och emot det ewige Liffwet / är detta timelige / ey annorlunda än en Död / at räkna. Här måge wij säija medh Paulo: Jagh döör hwar Dag 1. Cor. 15. Och wi födas här til at döo; Men när wij der hafwe lefwat i 1000 Åhr / skal det synas / som en Dag / Psal. 90. Der skal Döden icke mehr wara / Apoc. 21. Wij skola der effter icke döo / Luc. 20. uthan lefwa / och förkunna HERrans Sierningar / Psal. 111. Paulus må dertfore wäl säja: Det

är mycket bättre; en Dag der/ är bättre än tusend här/ Psal.
 84. Den Hederlige/ Gudh: och Dygdälskande Matronan,
 hwars Jordefårds Act nu begäås/ **K A R J N M A R T I H J S**
D O T T E R H A L F F E N B E R G S / hon hafwer lemnat
 effter sig sin högtbedröfwade Man / och sine Fem Moderlöse Barn/
 och hade wäl haft Orsak / til at begära af Gudi något längre
 Lijf / ty det hade kunnat waret hennes Man til Behag och Gagn/
 hennes Barn til Hielp och Notta / hennes Föräldrar och Wänner
 til Fagnad / emedan det war nödigt för deras Skull; Doch
 hafwer hon åstundat / at skilias hedan och wara när Chris-
 sto / emedan det war henne mycket bättre; Bättre Willkohr /
 bättre Helbregd / bättre Wänner / bättre Umgånge / bättre He-
 lighet / niuter hon nu der / än hon någonsin kunne finna här; Hon
 förnimmer nu / medh itt Ord alt at säya / huru stor HERRans
 Godhet är / then han har bewarat them / som honom fruchta / och
 bewisar them / som uppå honom trösta / Ps. 31. Det är fördensfull
 intet åth / at I högtbedröfwade Anckeman / at i ämmu / wil ösa
 Watern af edre Dgon för henne / som nu öser Watern medh
 Glädie uthur Hellsobrunnen / Esa. 12. At i wil gråta mehr
 öfwer henne / som nu gläds och frögdas hos GUDh; Så
 länge hon låg siuk / och under Siukdomen knorlade som en Dufwa/
 Esa. 38. måtte i wäl siuka och klaga öfwer henne; Men nu sedan hon
 hafwer öfwerwunnit all sin Siukdom / och är kommen til sin rätta
 Brudgunn / så frögder Eder öfwer hennes Frögd / och trium-
 pherar öfwer hennes Seger; Tåncker: Hon är icke så mycket
 DÖD / som hon från alt sitt onda är förlossat / genom DÖDEN; Hon
 har icke så mycket öfwer gifwit Eder och andra sina Wänner /
 som hon hafwer ombytt Eder / och sätt bättre Wänner igen;
 Hon är icke så mycket askladd / som öfwerkladd 2. Cor. 5. Låter
 henne heller wara Eder Liffstfölielse / än Eder Begärelse; I
 hennes helbregda och Kranckhet / i hennes Lijf och Död / war hon
 Christelig och Exemplarisk / följer i henne / likasom hon fölgde Chri-
 stum

sum / 1. Cor 11. Låter hennes Dugder synas i Eder Lijf / så
 skal hon ännu någorlunda lefwa medh Eder; Besinner detta:
 War hon här itt Kött medh Eder / Matt. 19. Så är half-
 parten af Eder / reedan i Glädie och Härlighet insatt hos Gudh/
 och som hon war en Hustru i Eder Armar / som GUDs Anda
 talar / Deut; 28. så är hon anattat i HERrans Armar hwar hans
 wänstre Hand ligger under hennes Hufuud / och hans högre Hand
 omfamnar henne / Cant. 2. Hon som war Eder Wän i Eder
 Fann och Skööt / som Moses kallar en ächte Hustru. Deut. 13.
 Hon är nu af dhe Helige Englar / inbren i Abrahams Skööt /
 Luc. 16. Hon som nu sofwer i JESU / skal snart igen up-
 wäckias af JESU / och då skal hon samlas medh Eder / der
 hon aldrig mehr skal skilias ifrån Eder / Nembl. i GUDs Him-
 melske Rike / 2. Tim. 4. Der är Abraham och Sara samlade / der
 äre Jacob och Rahel samlade / der äre Isaac och Rebecca samlade /
 der skolom och wij / medh alla Gudz uthwalde / warda samlade /
 til ewig Salighet / och det för Hans skull i hwilken
 alla GUDS Löfften och Tilsäijelser / äre ja och
 A M E N !

PERSONALIA.

Ingen Frucht är så swår at hämta / som Liffz-
Frucht; Ingen Bårda så swår at frambåra / som
Barnsbård; Det förorsakade den Fruchtten / som
Ormen gaf Hevæ och Heva intalade Adam at sma-
ka / hwilken blef alla Hevæ och Adams efterkomman-
de til en swår Bårda; Medh Musten af samma Frucht
hafwer HERRAN Gudh skånckte Adam, der han sade:
Tu skalt åta titt Bröd i tins Anletes Swett / och He-
væ, då han til henne sade: Tu skal föda tin Barn med
sweda. Det war en Straff. Bågare / som kommer
mången Ehrlig Hustru at roya och sucka / och mången
redelig man at förja och gråta: Ty Hustruns Smårta
kommer en åhrlig och tiårilig Mans Hierta til at wår-
ka / helst när Barnet är kommit til Födyslo-Rummet /
och der är ingen Kraffte til at föda; När Födylan war-
der henne swår / och Stålen går uth / at hon dö måste /
då gifwes Mannen tilfålle at säya: HERRE tu spiffar
migh medh Tårars Brödh och inståncker för migh ett
Mått fullt med Tårar; I ty af mitt Hufwud är Gro-
nan

PERSONALIA.

nan fallen / Ach we at iag så syndat hafwer ! derföre är
 mitt Hierta bedröfwat och min ögon förmodrade. Hwil-
 ken Bägare af HErrans Hand Den Ehrewyrdige och
 Wallärde Mannen Herz PÅWEL NORDJONS
 Wall-meriterat Kyrckioherde utht Morlanda Pastorat
 offta hafwer måst smaka / men nu på sidstone til Bott-
 nen utdricka / då Gudh honom genom samma Tilfäl-
 le effter en swår Barns-Börd hafwer behagat til sig
 kalla hans aldrakäreste ächta Maka / Den Ehre-
 borne / mycket Dygdesamma och Gud-högst-
 älskande MATRONAN nu Salig när Gudi
 Hwilt: MAXIN MARTHS DOTTER
 HUSSENBERG / om hwilkens Ehreborne
 Ingång i Werlden / så och saltige / söta och sachta Uch-
 gång af Werlden wij här effter något i Korchet willja
 höra måhlas.

Anno 1661 den 9 Martij år denne Ehreborne Dyg-
 desamma och Gud-högstälskande Matronan Sal. Hus-
 KANJN MARTHS DOTTER HUSSEN-
 BERG född på Haga utht Stable Sochn / af Ehre-
 borne / Ehrewyrdige / Hedertlige och Christeltige Föräldrar
 af ächta Sång. Hennes Fader war den Ehrewyrdige
 och Hög-Wallärde Man / nu när Gudi Salig / Herz
 MARTHS Jonson / fordom berömmelige och Wak-
 samme Kyrckioherde til Tegneby. Pastorat; Hennes Mo-
 der den Ehreborne Dygdesamma och Gudfruchtige Ma-
 tronan

PERSONALIA.

tronan **Hust: TORBR** Hendrick; Dotter Tegner; Wälbemelte Ehrelydige / Hederlige och Förnåme Föräldrar hafwa denna deras älskelige och ynfelige ächta Planta / som en besynnerlig **HE**rans Gåfwa medh Hiertans Glädie och innerlig Tacksägelse emottagit och genom alfwarlige Böner **HE**rranom igen upoffrat och til det **S.** Doyet strax befordrat der at födas på nytt til ett bättre och fullkombligare Liff / än detta mödosamma och oroliga Liffwet / til hwilket hon genom den föglige Födelsen så redan war befordrad / sålunda sin Brudgumme Christo trolofwad / uti hans Andelige Lekamen den Christelige Kyrckan incorporerat och i Liffsens Bos medh sitt rätta Namn intäcknad til det ewiga Liffwets Dehlachtighet. Är sedan af sina Hederlige och Christelige Föräldrar uti deras Hus uti Gudfruchtan / alla Christelige och Qwinno-Könet anständige Dygder / Åhrbarhet / Stickelighet och Husrådighet updragen / som nog war af Hennes sedermehra förde Lefwerne at skönja; I ty såsom Man Wån ett Barn / så låter det icke af / när det gammalt blifwer. Och hafwer så emoth sina Föräldrar med Lydna och Ehrbödighet / som emot andra medh ruchtigt och årbart Omgånge sig sålunda af Barndommen comporterat och förehållit / at hon hafwer warit både Föräldrar och andra kär / yndelig och angenåhm / til des at Gud / som hafwer alla Menniskors Hierta uti sin Hand som Waccubäcker och böijer det hwart han wil / han som self Ack-

tenskap

PERSONALIA.

tenskapz Justifficere är / och det ännu wijs macht hållet /
 instigerade den Ehrewyrdige och Wällerde Mannen H:z
 PAWEL NORJNS Wäl-meriterad Kyrckioherde
 til Morlanda Pastorat, henne sigh til en ächta Maka
 at wällja och der om hoos hennes K. Förälldrar ansök-
 ning giöra / hwilket af des Käre Stof-Fader (effter
 Hennes egen Fader redan genom Döden asgangen
 war) och Käre Moder tä samtyckt och bejakat blef /
 hwar uppå dheras Bröllopsz-Tyxt medh behörig So-
 lennitet och præsence af många förnåme Folck hållet
 blef / Anno 1681 den 24. Aug. här på Elätthult / från
 hwilken Tijd de hafwa lefwat tillsammans ett ährligt /
 kärligt / yndeligt och önskeligt Echtenskap uti 21 Åhr
 och 2 Månader. Samma deras Achtenskap hafwer
 Gudh wälsignat medh 20 Barn / 15 Swenbarn och 5
 Pijgebarn / af hwilka de 12 Swenbarn och 3 Pijgebarn
 redan medh deras Sahl. Moder i HErranom affomna-
 de äro: Men de 3 Swenbarn och 2 Döttrar med deras
 högtåbrade Foder i Sorgen awarleswa. All Tröstenes
 Gudh dem medh sin Hielp Styrcke tröste och uppe-
 hålle.

Swad sig Hennes Christelige Lefwernes Framgång
 är anbelangandes / tä / som hon i sitt Liffs börjande
 Gudi til ett behageligt Offer upoffrat är uti Dopen /
 så hafwer hon och hela sitt Lefwernes Lopp dijt bort lå-
 tit lyffta / at hon kunde fullända sitt wälbegynne
 pes Lopp medh Glädie; Fördenstull effter Menstlig
 Förmåga

PERSONALIA.

Förmåga genom Gudz Andes medwårckande sig altijd befljitat om ett Christeligt åhrbart och ostraffeligt Lefwerne för Gudi och Mennisktom: Derutinnan betygat en sann Gudzfruchtan/ at hon altijd hafst Gud för Sgonen/ och som hon uti sitt egit Huus hafwer warit en idlesam Martha, så hafwer hon och warit i HERRans Huus en devot och lärksam Maria, anammat Ordet medh Sachtmodighet och HERRans Högwårdige Natward esomofftaste begåt i Andacht och i Troon på sin Frälsermans Jesu dyra Förskollan och Förstienst. Hemma uti sitt Huus hafwer hon aldrig försummat sine Böne-Tijmar uti Enslighet/ utban altijd hållit sina Barn och Tienstefolck til HERRans Fruchtan/wälwetandes den och hafwa Löffte både på det närwarande och tilkommande goda/ och at den är den Wijsbet/ som richtar och förer alt godt medh sigh.

Hennes Man och kärälskelige Waka hafwer hon så högt åhrat / hierteligen och uprichtigt älskat / jämwäl hans Huus medh sådan Fljttighet och och Förstånd förestådt / at han i Hennes Dödeliga Frantsälle må medh många Hiertans Suckar och Tårar en obotelig affaknadt beklaga.

För Hennes kärälskelige Barn (som hon til dem burit ett rätt Moders Hierta) så hafwer honoch altijd om dem haft en rättssinig omwårdnad/at hon icke hafwer welat så wijda til heñe stod at giöra/dem mera fattas skulle til deras
Gude-

PERSONALIA.

Gudelige och ewiga / än til deras lefamlige Wälgång
och Wälfresnad.

Sine K. Föräldrar: Fast hennes egen Fader i
Hennes ungdom henne ifrändöde; Sin Styf-Fader
och K. Moder hafwer hon icke allenast älskat; Utan
och medh all Dotter-styldig Heder och Tienst tilhanda
gått reciprocerandes emot den Faderlige Affection, som
hennes Styf-Fader altijd til henne dragit / medh en rätt
Barnslig Inclination och Lydna / at han icke mindre än
Modren hennes oförmodelige / och måtte man säga det
för Gudh / misshagelige Dödsfall besörjer och bekla-
gar.

Til sina Syskon / Slächt och Wänner hafwer
hon altijd ett så kärligt Hiertelag burit / at hon medh
all Wälwillighet och Tienstfärdighet sig winlagt medh
dem ett rätt Syssterligt Omgänge pläga / och ett godt
Slächtskap / Swägerkap / och Wänskap conservera,
Hon dersöre icke i sitt Lif allenast af dem är æstimer-
rad och kärhållen; Utan och i sin död nu hierteligen
af dem begråtes och saknas.

Emot de Fattige och Torffrige hafwer hon altijd
haft ett Misshansampyt Öga och Hierta / giärna dehte
den Torffrige sin Hielp / och icke allenast sielt til dhe
Fattige och Huusarme i Sochnen i sin Siukdom låtet
utdelas Almofa utan och begärt af sin kärre Man

PERSONALIA.

at han och Fattige och Kyrcktor wille för hennes skull i
högkomma / det han och / som i de förrige hennes Barn-
sänger / Tegneby och Grimeröd Kyrcktor medh anseen-
lige Penninge Poster ochså regalerat, gjort hafwer /
Da hon för några Åhr sedan til Tegneby Kyrckia en Gyl-
den Utlaster Måssebake / och nu i Åhr för en kort Tijd
sedan / ett hwitt Gyliden Utlaste Alter Klåde föråbrade /
hwilken hennes Gifmildhet de bäst weet at berömma /
som här effter / hennes fromma Hielp måste sakna.

In Summa hon hafwer så sitt Leswerne här hos oss
framdragit / at hon må kallas ett Exempel för dem /
som gärna willia leswa wäl / och at wij alla funnom
göra oss försäkrade der om / at hon wijd detta sitt
Christelige och ärbare Leswerne Skuth och Utgång
af Werlden hafwer giordt en fullkomlig begynnelse och
Tingång til ett bättre / roligare och gladeligare Liff uti
Himmelen.

Til hwilken hennes Saltige utgång af Werlden
hafwer warit en Orsak och Begynnelse en swår Barns-
börd / som henne angrep i Söndagz Fem Wefor sedan
som war den 5:te October hwilken hon medh Talamod
drog / wäntandes på Gudz Hielp. Tijma Natten öf-
wer / och måndagen der effter til mot Afftonen / som
hon förmärckte något särdeles ofsedwanligt hos sig / som
gaf släta Teckn til en lyckelig och lindrig förlofning /
låt hon sända Bodeh til sina Mostrar / som då woro
uti

PERSONALIA.

utthi Tegneby hos deras Syster / medh Begäran at de
 wille komma nedh til henne utthi sin Swaghet at wara
 behielpelige / som och skedde / at den ena straxt om Nat-
 ten reste til henne / och den andra om Morgonen der-
 effter / hafwandes hon då hos sigh twenne gamla erli-
 ge Qwinnor / som i slikt Tilfålle många Hustrur så
 Förnäme som af ringare Stånd betient hade. Men
 som de förmärckte / at der war större Fahra wiid / än
 de sin capacitet torde betro / sände des K. Man en ex-
 præ medh Häst och Sadell / effter en annan Hustru i
 Möckleby Sochn / hwilken man af des goda Ryckte
 förhoppades hafwa större Förfaenhet i sådana Saker ;
 Men som det drog öfwer Lång / hafwer hon emedlertijd
 wäl betänckt sin Salighet / och låtet begära / at hen-
 nes Fader (som han esomofftaste i hennes Barnsänger
 tilförne giordt) wille komma til henne / henne medh
 Gudz Ord trösta och medh det Högwärdiga Altarens
 Sacramente betiena / som och skedde om Tijsdagz Mor-
 gon / at hon medh största Devotion samma sin Salig-
 hets Sak begick. Låt straxt deruppå falla sina twen-
 ne äldste Söner til sigh / förmanandes dem at wara sin
 Fader lydige och Tienstfärdige: Ty / sade hon / kan hån-
 da at han lefwer icke länge effter mig / befalte dernäst
 den äldste Sonen / at han skulle se sina Syston til goda ;
 Wände sig der på til sin Fader / såijandes: Haf in-
 seende / K. Fader / medh mina Barn / och tag eder all-
 dramäst min Son Påswell an / hwilket han och låf-

PERSONALIA.

wade; Låg sedan en Stund stilla i sina Gudelige Bön-
 ner och Suckningar til Gudh om en nådig Förlofning/
 och som hon i det Högwärdige Altarens Sacramente ha-
 de unfått Jesum i sitt Hierta/ hafwer hon och alltid
 hafte honom i Munnen/ ropandes som oftaste: Min
 Jesu se til mig. Min söta Jesu Hielp mig. Haf-
 wer sedermera den Dagen och Natten öfwer i Täl-
 amod wäntat på Herrans Hielp/ den hon och med in-
 nerlig Bön til Gudh åstundade/ ständandes up af sin
 Sång om Natten til Onsdagen den 7. Octob. Kläckan
 mellan ett och två gick in i Salen/ befallandes alla när-
 warandes at lembna henne ensam/ falt på sina Knä
 och gjorde sina Böner til Gudh medh många andächtige
 Tårar som warade en half Tijma hwar effter hennes
 R. Man medh de Qwinnor som henne upwachta skulle
 gick til henne reste henne up som af wahnmächtighet sielf
 icke förmätte det göra/ ledde henne i sin Cammar och
 lade henne i sin Sång/ der hon medh Tälamed och id-
 kelige Böön afwäntade Jordegummans komma/ den
 dock icke förr komma kunde/ än om Onsdagen/ som
 war den 8. October Klockan 11. före Middagen/ då
 hon straxt afförde sig sina Resekläder/ gick in i Cam-
 maren til henne/ och då hon gjordt sig informerad om
 bestaffenheten/ förmärckandes at der war Fagra i län-
 gre drögzmåhl/ grep hon an sitt Wärc i Jesu Namn/
 til hwilket Gudh lade sin Wälsignelse/ at hon Klockan
 half 3 effter Midgagen medh all som största Sweda/
 födde.

PERSONALIA.

födde en dödh Benoni, som i Dag sin Sahl. Moder i Grafwen fölgachtig år / hwar effter hon hafwer legat stilla / och tillijka medh alla som närwarande woro innerligen tackat Gudh för sin bewijste stora Nåd och Hielp: Men ehuruwål hon så starkt arbetat och stridt hade / gafz henne lijkwäl ingen rolig Sömbu eller appetit till Mat / hwilket gaf en slätt sperance om någon snar restitution, blef fördenskuil hennes K. Syster Gader hos henne den Natten öfwer / förhoppandes någon godh förändring / doch säfångt; Reste så om Torsdagen medh wänligt Afskied / effter han henne Gudh / som henne hulpit från sin swära Barnsbörd til Lijfweß förläande och Hålsans restitution, recommenderat hade / med den ene hennes Moster hem til Tegneby i det Hopp / at Gudh medh Tijden skulle hielpa henne; Och lät det sigh wäl så anse alt in til Söndagen der effter / då Wälborne Herren Ryttmästare Bildt medh des älsfelige Högwälb.^{ne} Fru Baronessan och hans Wälborne K. Syster hade bewijst Huset den Åbran och des tilstånd inviferat, — Grefv henne fram på Afstonen en häffrig Fråsa an och der på följande beta / at det lät sigh ansee / som skulle det warit Febris quotidiana, effter den samma hwar Dag om Afstonen continuerade, af hwilken hon så i alla sina Kraffter förswagades / at hennes Hörsell och Syn begynte blifwa Dumme / at hon icke / der hon i Wälstånd och wårre Stånd aldrig försummade / kunne läsa sina Böner uti Boken / hwarföre hon Torsdagen der effter begiärade / at der måtte sändas

PERSONALIA.

Bod effter hennes Fader/henne medh Gudz Ord i sin swag-
 het trösta kunde/ effter hennes K. Man för Sorg det icke
 förmätte giöra/ hwilket och skiedde/ och emedlertijd lät och
 hennes K. Man senda Bod til Ellös til Commminist. Wyr-
 dige och Wallärde H: Hartwijsk Anderson/ som henne
 medh Gudz Ord och Gudelige Bönens föreläsande kunde
 förnöya. Och när hennes Fader kom Kläckan 8 samma
 Dag om Morgonen och frågade henne/ huru det war fatt
 medh henne/ swarade hon: Som Gudh behagar; och så
 han henne förmanade medh Talamod at underkasta sigh
 Gudz Faderliga Willja/ swarade hon: Ja gärna. Swad
 min Gudh wil all Ting det skie/ hans Willje är den bä-
 sta; Åstundade der effter at tala medh sin Moder/hwilken
 och effter Middagen tillijka medh sin Syster Fru Capitein-
 skan kom til henne/ och effter hon hade hälsat på henne/ och
 såg at hon aldeles swag war/ satte hon sig på en Stobl nå-
 got från henne och grät/ hwilket då hon förnam/ tröstade
 hon sin Moder säijandes: Gräter intet K. Moder/Gudh
 kan wäl hielpa migh. War så något temmelig/ at hon
 något ljetet den Dagen åat och fick något sofwa/ så at alla
 medh Glädie inbillade sigh en önskelig förändring/ hwilket
 och continnerade om Fredagen och Natten til Lögerdagen/
 då hon fick några rolige Sömbner/ at hon hade sielf gåde
 Hopp/ och om Lögerdagz Morgon när hännes Moder
 frågade henne/ om hon hade något såswet/ swarade hon:
 Gudh förbinde/ at iagh skulle liuga på Gndh/ iagh baswer
 Gudi lof sofswet wäl i Natt/ och som hon då effter sin Fa-
 ders

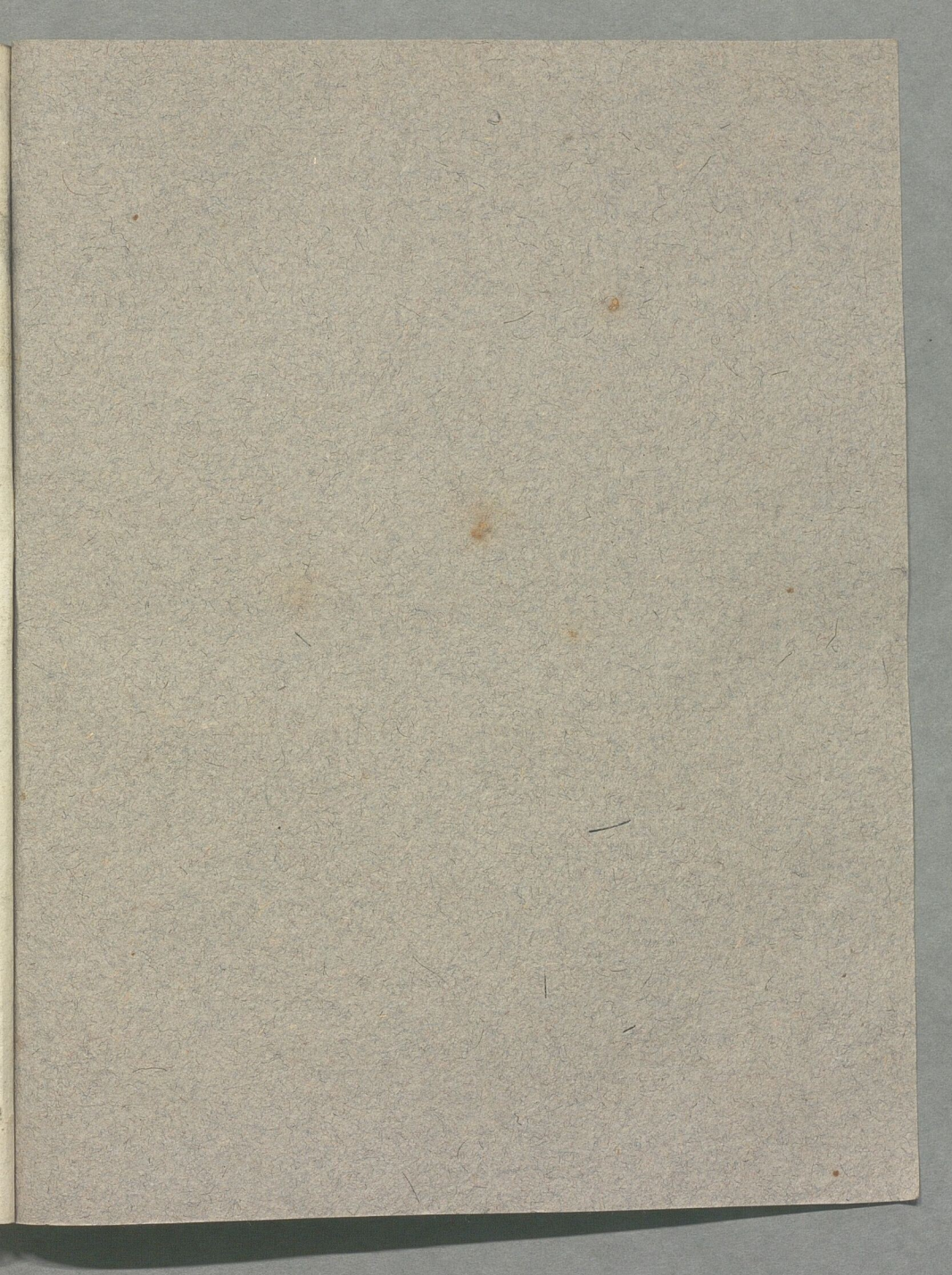
PERSONALIA.

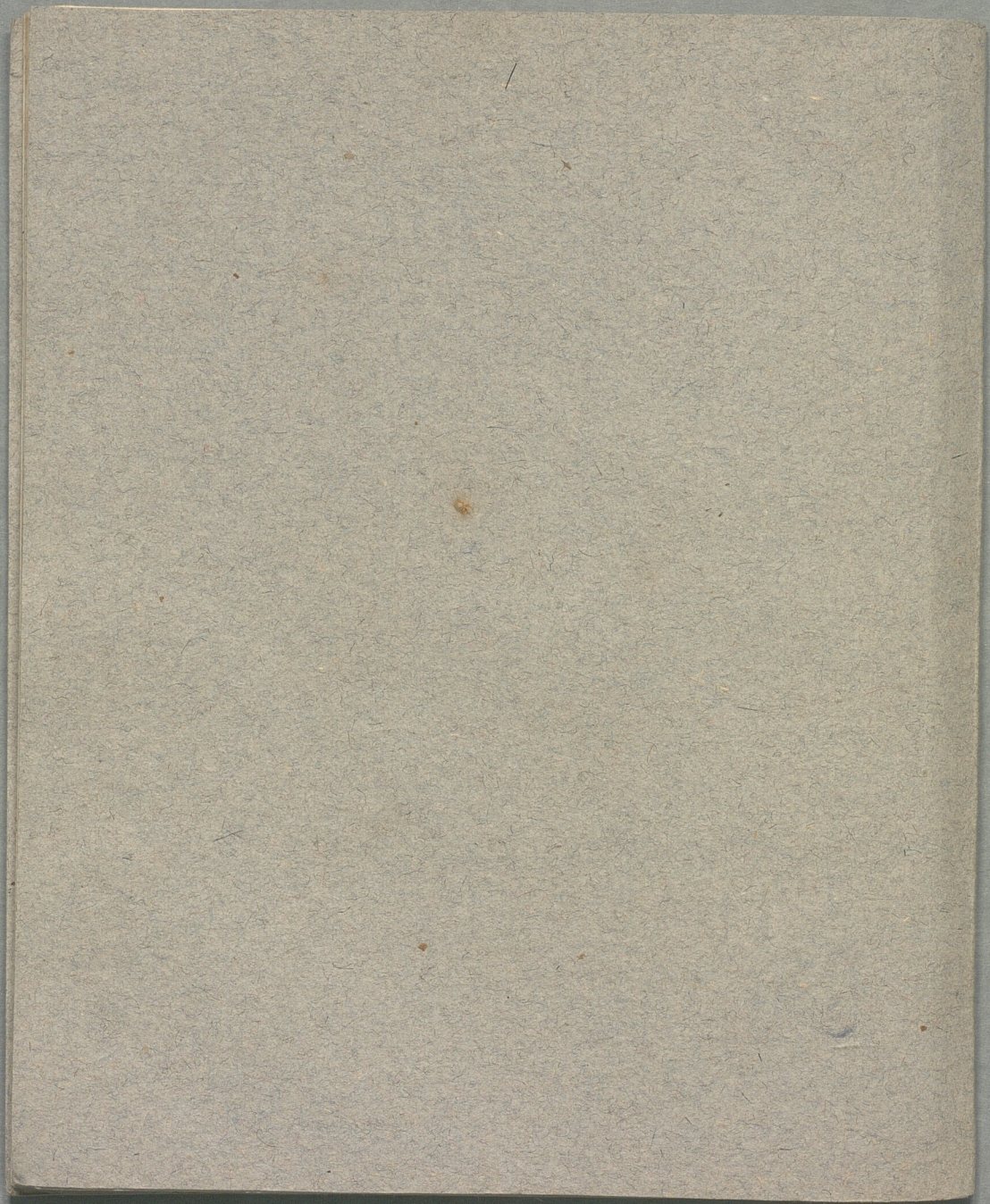
ders begåran war serdig at få sigb listet Mat och hade ett
 bijsch Brödd tagit / kom åter Frässan öfwer henne / och se-
 dan Hetan; Swilket betog allom så hennes K. Man / som
 Fader / Moder och Wänner nästan allt Hopp om det de
 gärna önsfode / och blef hon der effter hebl asmåchtig:
 Men som det war Löggerdag och Embetz-Syflorne intet
 kunde tillåta hennes Fader längre hos henne blifwa / haf-
 wa Förälldrarne tagit medh Henne ett kärligt Affkied /
 önsfandes at de måtte se henne dernäst i bättre tillstånd
 medh Glädie och reste hem; Der effter hon låg så stilla/
 ropandes esomofftaste på sin Jesum / säyandes: Min
 Jesu se til migb / och fick der effter hela Natten listen
 Rolighet. Om Morgonen / som war Söndagen / den 19.
 October, kom hennes K. Man / Den som några gån-
 ger tillförne medh kärlig Kyß och Samtag valedicerat,
 til henne / som han förmerckte / hon då begynte samla på
 Måhlet / och sade til henne: Känner du mig mitt Hierta?
 Der på hon strart som listet orckade tala / swarade: Ja/
 Jagh känner dig och migb medh / och som hon då list-
 tet legat hade / frågade hon sin Moster / Fru Capitein-
 skan och de Husstrurne som nähr woro / nembl. Sara Ras-
 mus Hanssons och Catharina H:z Hartwijks / Hwad
 Dag är det? Swar til de swarade: Det är Söndag.
 Då sade hon / så kan min Fader intet komma til migb.
 Effter Gudziensten kom Wälborne H:z Nyttmästar
 Bildt medh sin Fru och Syfler at bese hennes tillstånd/
 och meddela hennes högtbedröfwade Man någon Tröst/
 rå

PERSONALIA.

tå förmåtte hon intet tala medh them. När Klockan
3 war / kom Dödzens Ängest öfwer henne / och bød til
at sättia sig up / så kommo Qwinnorne henne til Hielp
och reste henne up och hickade hon 3 gånger / hwar eff-
ter hon lade sigh neder lijkasom i en Sömbn / uplyfftan-
des doch sina ögon som oftaste medh Andacht til Him-
melen / hwadan hon Hielpen wäntade / och låg så stilla
in til / Moment af Klockan 7 / så hon medh trenne sakta
Pustar upgaf sin Anda utbi sin Frälsermans Jesu
Armar at hwiljas och wistas i ewig Frögd och Glädie ;
Sedan hon här i Werlden sitt Leswerne Erligen
Christl. och wäl framdragit hade uti 41 Åhr
7 Månader och 8 Dagar.

www.books2ebooks.eu